

Bune realizări și bune intenții

Cu **Vassa Jeleznova** de Maxim Gorki, difuzată recent în premieră, în adaptarea Irinei Răchițeanu-Șiriana, emisiunea de teatru radiofonic înscrisă în repertoriul său încă un titlu important. O lucră fundamentală a creației dramatice nu versale, adăugând, totodată, o reușită montărilor cu drepturi legitime de a fi păstrate de memoria benzii magnetice.

Cristian Munteanu a creat un spectacol sonor notabil prin sobrietatea expresiei, prin rigoarea construcției, prin știința de a conferi nuanțe multiple, sesizabile, atât întinericului cit și lumini. Exacta cîntărire a intensităților, a accentelor, calitate definitorie a regiei și în egală măsură a interpretării actoricești, are meritul esențial de a sublinia dramatismul, fără a permite amestecări în stridență sau în melodramatic. Momentul de frămîntare socială și individuală, de zbatere paroxistică a unei lumi în disoluție și de naștere a unor noi principii, idealuri, repere de existență, se conturează pregnant în montarea radiofonică, precum un stop-cadru revelatoriu al unei clipe de istorie fierbinte.

La reușita montării radiofonice au avut o substanțială contribuție interpretii principalelor roluri Irina Răchițeanu-Șiriana,

nu, Gheorghe Cozorici, Mircea Albulescu, Gina Patrichi, Irina Petrescu, Leopoldina Bălănuță, Dana Dogaru.

Întoarcere în timp de Hristache Popescu face parte din categoria pieselor de teatru pe care le-am putea numi „bine intenționate”. Principii solide, incontestabile, idei exprimate clar (poate chiar prea clar, pe un ton amintind ceta și tăblița), o „morală a fabulei” plină de învățăminte dar previzibilă cu punct și virgulă încă de la prima replică. Doi tineri se iubesc și hotărăsc să se căsătorească, dar cum fiecare cere altceva de la viață, drumurile lor se vor despărți la prima dificultate întâlnită. Nimic nou pînă aici, nimic nou nici mai departe. Fiecare va dormi așa cum și-a așternut, ceea ce „vinovatul” va recunoaște plin de pocăință în ceasul bilanțului. Teza este întru totul valabilă, desigur, dar mai mult decît această calitate de ordin foarte general ar fi greu de descoperit. O poveste pentru copii cuminți ca să fie și mai cuminți, căreia s-au străduit să-i dea glas regizorul Dan Pulcan și actorii Irina Petrescu, Alexandru Reșan, Stela Popescu, Alexandrina Halic, Taty Barbu ș.a.

Am reținut, dintre premierele radiofonice ale ultimei perioade, și **Pămîntul** de Pavel Dan în dramatizarea lui Ștefan Hagimă și regia artistică a lui Cristian Munteanu. Un material dramatic dens, tensionat, o figurare expresivă a ideilor, preocuparea statornică de a circumscrie cronologic și geografic acțiunea, de a fixa tipologii, destine, modele de existență, în trăsături individualizate dar și în semnificațiile lor mai largi, de ordin social și istoric. Dintre interpreți notăm pe: Leopoldina Bălănuță, Gheorghe Cozorici, Monica Ghiuță, Rodica Țuțianu, Emil Liptac.

Cristina DUMITRESCU

● Un excelent caiet-program oferă Teatrul „C. I. Nottara” (sub redacția Doinei Papp) pentru Ultimul bal de Ion Brad și Dan Micu, după Pădurea spinușoară de Liviu Rebreanu. Măturistii interesante ale romancierului, emoționante scrisori și fotografii

ale lui Emil Rebreanu (devenit Apostol Bologa în carte), aprecieri și referiri critice din epoca interbelică (semnate de Mihail Dragomirescu, Eugen Lovinescu, Perpessicius) și mai recente (Șerban Cioculescu, Ov. Crohmălniceanu, Al. Piru, Edgar Papu, Ion

Vlad), facsimilul primei pagini a manuscrisului romanului și alte contribuții esențiale pentru aprofundarea spectacolului (cuvîntul lui Ion Brad și Dan Micu), schițe de decor și costume) — dau acestui caiet de sală un caracter exemplar.